

Ara és l'hora del distintiu CAT en l'àmbit esportiu

written by Josep Novell | 6 de desembre de 2016

Ara que tornem a parlar de recuperar el Comitè Olímpic Català, qüestió bastant difícil doncs "Don Juan Antonio Samaranch" com a president del Comitè Olímpic Internacional ho va deixar allò "de atado y bien atado", es bon moment per tornar a plantejar el distintiu CAT dins l'àmbit esportiu.

Actualment en el món de la vela esportiva que és el que més conec, i suposo que en altres també, només cal recordar l'incident en el Campionat d'Espanya de Ping-Pong, a Blanes, on un entrenador va ser expulsat per dirigir-se en català al seu deixeble, o els corredors de motos que tenen prohibit lluir una senyera en la volta d'honor, o el més recent, el d'un participant en un campionat internacional de curses de muntanya a qui li van arrabassar una senyera que portava a la motxilla, mostren que els esportistes catalans es troben sols i desprotegits en la defensa de la seva bandera. Mentre les nostres federacions fan ben poca cosa – perquè no volen o no poden, tot i que volem anar molt lluny.

Vaixells amb distintiu CAT davant la costa del Maresme.

Tot seguit reproduïxo unes reflexions que vaig publicar en la revista oficial de la Federació Catalana de Vela, l'any 2006, que van portar-me la incoació d'un expedient per part de la Federació Espanyola, mentre la Federació Catalana no va moure ni un dit. Posteriorment, en la següent edició del Reglament de Regates a Vela, va afegir-s'hi una prescripció que prohibia taxativament portar a les veles les inicials CAT, i tampoc aleshores la Federació Catalana es va manifestar ni va fer sentir la seva veu.

“CAT, realitat o fer volar coloms

D'un temps ençà les reivindicacions del fet nacional han anat sacsejant el món esportiu i, d'una manera o altra, totes les federacions han intentat apuntar-se al carro. Els casos més sonats han estat els partits de costellada que ha organitzat habitualment la Federació de Futbol el dia dels Sants Innocent. Ja és bo que, almenys un cop a l'any, s'intenti voler fer veure que som una nació –sense estat, però nació–.

Ha servit per alguna cosa? Doncs crec que sí, perquè altres federacions s'han apuntat al carro, algunes fins i tot han arribat més lluny, però s'han trobat amb tota la maquinària legislativa i mediàtica espanyola que, fent servir totes les eines que té a l'abast, que són moltes, ha impedit qualsevol reconeixement internacional, per tot això són aigües que mouen altres barques.

Nosaltres "els de la vela", també hem fet coses. Recordem els encontres "amistosos" amb Itàlia i Estats Units; la participació del patí (català) en un copa d'Europa, a Holanda, lluint la matrícula CAT, amb el corresponent enuig de la Federació Espanyola que havia col·laborat monetàriament al viatge. Ara no podria dir si van reclamar que se'ls retornés la seva aportació.

Però anem ara al que ens interessa. Els participants en el nostre esport, per imperatiu del vigent Reglament de Regates han de portat la corresponent identificació a les seves veles que correspon a les inicials "ESP" i que, per si algú no ho sap vol dir Espanya. I això, per a molts, és com si un estrany els obligués a casa seva a posar-se una samarreta o camisa que no els ve de gust.

Però ja hem vist en competicions algun vaixells lluint a la vela el CAT identificatiu de Catalunya.

Que hem de fer en aquest cas, organitzadors, oficials i jutges? Doncs amb el Reglament a la mà desqualificar-los i apartar-los de la competició.

Si fem això, que és el que ens obliga el Reglament, donem per segur que sortirem als diaris i a tots els mitjans mediàtics, cosa per altra banda bastant difícil en circumstàncies normals si no és que entre nosaltres hi ha personatges de la "premsa rosa".

I això pot representar políticament, una sacsejada important, de segur, més d'un enfrontament. Però tal com es mouen els

paràmetres polítics en el nostre país, fins i tot se'n podrien ressentir cabals de la Federació.

Que pot fer la nostra Federació, o més ben dit, els dirigents de la nostra Federació?

La Llei de l'Esport de Catalunya, i d'on surten els Estatuts de la pròpia Federació, ens donen pas al camí que s'haurà de fer.

En les Disposicions Generals (Concepte i Règim Jurídic) en el seu article 2, apartats:

a) Fomentar i impulsar l'esport de la vela en les seves distintes manifestacions i elaborar-ne els REGLAMENTS tècnics corresponents.

b) Planificar, promoure, dirigir, REGULAR, organitzar i encarregar-se de la tutela de les activitats pròpies de les modalitats, disciplines i especialitats esportives a Catalunya.

c) En general disposar el que convingui per a la millora de la pràctica de les modalitats esportives previstes.

L'article 6 del primer capítol dels Estatuts, l'àmbit d'actuació de la Federació Catalana de Vela compendrà tot el territori de Catalunya i la seva llengua oficial serà el català.

També els propis Estatuts fan referència a la potestat que té la Federació, per a dictar i aplicar o adequar els reglaments d'acord a les seves pròpies potestats administratives.

Què hem de fer?

Què fan els directius de la nostra Federació –quan escric aquestes línies s'han celebrat les eleccions i tenim nova junta–, ho tenen fàcil , si volen. Fent ús de la facultat que els atorga la Llei de l'Esport Català i els propis Estatuts,

poden legislar que en el seu àmbit territorial qualsevol territorial qualsevol embarcació que lliurement opti per navegar amb la matrícula CAT no pugui ser desqualificada ni apartada de la competició per aquest motiu. Sense necessitat de buscar el subterfugi de posar-ho com a publicitat o altra condició semblant, qui vulgui navegar amb CAT, que pugui fer-ho lliurement.

Quin són els camins per fer-ho? Legislar una addenda al «Apéndice G del Reglamento de Regatas a Vela de la ISAF» autoritzant l'ús de la identificació CAT com a legal en l'àmbit català i en competicions de caràcter català.

Però és clar, aquesta decisió ha de ser d'aplicació per a tots els qui formem la Federació, clubs, jutges, oficials, comitès d'apel·lació, vela lleugera, creuers esportius, ràdio control i patí, i també per els comitès de competició i disciplina esportiva.

Amb tot, encara hi pot haver qui no hi estigui d'acord, i vulgui recórrer la decisió de no penalitzar l'identificatiu CAT. Llavors els procés a seguir ja no serà català sinó que seran els òrgans estatals tant esportius com d'altres ordres els que prenguin la decisió de sancionar un català que vol navegar a Catalunya amb la identificació que ell considera com a pròpia.

Doncs vinga, posem fil a l'agulla i deixem-ho resolt abans no sorgeixi un conflicte que podria portar conseqüències que la majoria no volem.”

Passats més de 10 anys, tot segueix igual, acceptant de bon o mal grat el que ens manen, els nostres federatius siguin de la modalitat que siguin, per por o sense, no fan res.

Ara la Secretaria de l'Esport de la Generalitat i també la UFEC volen ressuscitar l'esperit del Comitè Olímpic Català, i ens diuen que als Jocs de Tòquio, l'any 2020, podria participar-hi una delegació catalana amb tots els drets i uts.

Tan de bo sigui així, tan de bo ja siguem independents, reconeguts per la ONU i pel COI.

Ara bé, mentrestant és l'hora de mullar-nos. Mullar-nos pel país i per l'esport, i és l'hora d'activar des de totes les federacions catalanes la recerca del reconeixement internacional amb l'establiment del distintiu CAT en totes les organitzacions esportives oficials i la defensa dels esportistes catalans.